

מספר
שנת תש"ה
1945

הכל כפינו אלא שנתים לעצור, לא יחידים הינו במערכה אלפי יהודים
מקרא ומחוק נבנו למסקינו לעצור לנו במאבקינו הקשה בצד הכלה הישוב
את האחריות שבא. 1500 בהימים ומינים וחמושים בתפק חס, הקיפו ישוב
חקלוי פשוט ושלו.
ולא פ?

אפני שרצנו לפתח שצחים סגורים עזרים נכבדים, אשר נצלו בינם מן התופת
הנאצית. אשר עברו שבעת מצותי העהינים, רצנו להיטיב את מצבם.
וצה אלה זישוב בדמים. שבעה קברים שכלנו.....
בשדה, במקום הרצחם הקים הישוב לעזרים, גם-עצ, אשר יעיד וודע
את פורקן עזירות הבאים.
ואלה המלים החזותיות על גל הצידי, אל אלו פני בעליה יאירו שבעת
השאות של החברים, אשר נפלו בהגינם על צבות עם ישראל
לשוב לארצו.

כתב ח

התשובה

האשר כה

אותו יום אח"כ לא ישכח אנכרוני.
כשנראתה השלמה את אצל ראש אצול האם לאות וסאן
להתאסף החצר האשק, באור שררה אתיות מהשרת
רעות. נשאת את רגלי בכל אהרות, וכשהשעת אמרום
הרכוב של ילדי בית הספר בדר נמצאו שם רק הילדים.
כל ילדו האחרני נראו פרצווי קלאוסי וקבלנות כלפי מציני
אנף רגלם שב קרקרם, ואם יבוא לאה בא הנה, הם האו
לחפש משהילדים! נצוילי התפת הנצוית ואחנת הפסגה, אשר
הנצויתו להיש אהאף ישראל.
לפני פתאום צף איניון הקצווי השאסי וכראש נוצה דבר החפס
בכל הסביבה, אולם אנשים האו לעצרתו. ואה הצוה
וכבר היה האראל הנה כי כל האנשים האו מאלוהים בלש
אחד הצוה ועקי, אשר אין לשברו, הם האו אכל שכבות
הצבור בהם נמצאו פקידים אנשים דתיים אהישוב הישן,
כונאים אן האפסחה ואב ואב. כל האם אבר האש
ואתן איהל שם השלמות, וכלי שום תוצאות, אנהם
החלה השש שוקות וצללי ארש נאו כל הש...
האולה עליה השבה. אז אשכחי תקבול נבונה שנה, שמעת
את שירת המורה הסוחרת אשר הנהדה בקול חזק האחר;
לא נבנ! לא נבנ! לאו נרקי. האיר וטרוי אכנות האשאר
הסוחרות את האחרני. לאחרת בקר השכמת קום וחצרת.
לאקואו אשר בו בית אפוא. היה ברור לכל שהיא
יבוא האבחן...
השעה 11 לפי הצורה נוצה שהאנשים יתחילו בהתקפה
כבודו חצי שנה אנתו הילדים פנתנו לתם וצו זילנו לשכ
אז הוצפה אפני השל של יכילת. אני שכחת ליד האש
הפונה אל הפרנס והחרפה, שאם היתה צבונה סכנת ההתקפה
כבודו רגש נשא קראות הם האו! הם האו!... ואכן הוצים
נראו אנשי האשורה פנידת כלפי מציני האלות ואקצוהים

עם הכרזת

האפינה

אחר הצהריים הלויק סקסס.
 לכאורה יום שבועי רגיל היה יום זה כי לא ה' החופשה יקבע עיני היום.
 לכן בתקופה ובגיל יצאו החברים עצמם ואם יאמרו לשבוע יצאנו לתת חופשה
 לרשותנו קיום גילו זה.
 היום היה בדין וחם, ושמש מצהיבה ואחמאת נשאה ומצרח מצאה אל פני הרקיע בכחל
 ופצץ. הילך כאלו פתח פתח ופוזר את כל הרגשות המתאזרות.
 ידענו כי פתח נפתח אגלות עמנו ולשבת נבטח. אך רק פתח היא החלטה זו.
 ועוד רבות נבטח לנו: צבוע רבה, יסורים וצד ילד עמנו שאנו ושלו ה' אובדנו
 באכזריות..... וכה במחשבות ובהרפוזים הפענו את גבשת שלוש פצצות.
 בכל הסביבה נראו דגלים בהלש המעצבים, לאות כי חג לנו היום.
 עם צד שרתה השמחה במעוננו. קול שמחה ועיל, נאמרים וריקודים. כן חג הישוק
 בכל רחבי הארץ את שמחת הכרזה זו.

ככתוב: "שמחה ומשתה, ויום טוב" בטה

עם הכרזת האפינה

אחר גלות של 2000 שנה הושב לנו בשבת פלבנובאבר אל יבי אלו,
 צבותינו להיות עם חופשי במולדתנו. כל הארץ צהלה ושמחה לשמח בשורה זו
 והורה סודית פסחה בכל העוברים מעברו ועד קולו.
 עם הכרזת האפינה, מתקרב חג החנוכה, חג המכבים. נשמח לחג את חג המכבים
 אשר קירבתו גפלה להכרזה. יותר לא נפיל את שארם העניף של המכבים.
 זאת הפעם הנישנה אשר העמים בקו כי יש עתת זיחודים צבות לשוק זאיר
 מולדתם. השנה שנת תש"ח, נחג את חגינא כעם חפשי.

בטה

אפינת הירובים

יש לנו אפינה.
 במזונם של ישראל
 כבר שודרת הירנה,
 ובואם אמרים, עמנו יגאל.

עם לנו צורחת השמש.
 בפיתום כבר 33 מ.
 באום לא היה אמל.
 יאמרו שנים שנים.

חנכה

אם ספרו לי נרות חנכה.

הטרה האחרון אורה חנכה. ישנה זיה החנכה והאצבע. לספרו
 של של פשט, וכה ספר לי פשט: הימים ההם והלילה היום
 התקטט עם היודי, ואנחנו זה אצלם בקט לחיות את הדת היודית
 מן המזמ. הוא נזה שפיהובם ישתבדו לנועם, ויחירו את פתם.
 אולם ה יבובים פיו תקיפים דצבתם אפופאו: אנמע לא עמון. את הדת
 הונות לא נקבל, ואל חוקתנו ומצוותנו נשאר. אז הוצטו אנחנו
 סברות קטת ללם. היהודים נחמו האל וקאלם סאצו מתהבו ומעט
 בנאו. ומתהבו דתולל את הוול ישר שלו לעמו קחא: מאי עה' אלי'
 והיבובים נפרו איליו מכל המקומות. נעד היוונים הוא מטאים מלז
 ובה טלח נצחו המטאים והחושם את הכים פתקים.
 זה אלפים שנה מצויקים את נרות חנכה ובמשק הסבים עכנו זכות
 יקות. אז עם ישנו ופרדפ מטים נצו לעכיתל מן המזמ, יאל עם
 ישנו פתזיק ממזב קמחומות פולף, וסו חו וקים דה הילם פנה.
 ויהנה את אנצו פשוממה.

כתיב 3

הכה ונתור

ח	ח	בית העבד (חסר ז)
ח	ח	מצויקים בחנכה.
ח	ח	נמצא במטה.
ח	ח	קשה לעלות אילון.

ה	א	3
ה	כ	ח
ה	ה	ה

לחיש ידבה.
 לדת יש.
 צצצ

זכרונות על יוסף אבי. (למתיים זכרון)

יוסף רוצה לראות את השבועה והשלום היה. הוא היה רב
לכונן וחדר טוב לכונן.
והנה לפני למתיים היה המצור של בתיים של קדושים.
יוסף לא היה אז בבית, ובאשר שאם את המצור החליט
לחצר הבית. הוא היה. ומאז בשורה השלונה של הארבעה.
מתאונן בשאר החברים, והשתיים האחרים היו אולם קשה.
הוא קהל מצאנו אח וההבירו אולם לבית החולים.
הוא הולך נודע כי העק איתנו חדרנו היקר ולא ישר
אדם.
היה כבר אטה את האשק.

זכרו לא יאוש איתנו.

כמה ת

* *
האמת יום * כלל השנה
אמות אנשים מן השנה,
נבאו חלום היום מקרים,
נבאו לבני קם, לבני שנה.

הם השיר על כמותם באותה
בם הקרוא דאם קצב
ליום חפיות הם דבא
אך לא יבאו ולא כבא לנאמה.

למחרת אלפים שנה אמת
נתנה לנו האשק.
דבם נקדמה החרות
דבם, דבם, ובאשק.

נבאו אמות יקרים
דתיים על אמתם ל אש.

עתון ילדי כתר-ז

מס-1-חשט

כפי תורת גדולים גדול. דגם של זמנים קטן אולי
 ואני אולי! הנה עם זה פני אבנים זלתי ואולי אולי.
 פים אבנים וליץ נאמנו קיד רעל. פום פלך אום גלות
 שומם וארנה וליבו נקרא ביז קצם. קרא פאנטיס.
 אופים שטר גלות שמלות שלט איל פופ, קלון מוסמ
 אבז. נבש איל בין אבנים זאבים. אפולא אראגא
 אבא. גלות נקא. אב, קרא פקל - אום אולת מוזים
 נבכו זכיותה אחר אחר. אמורה גלות זמורה
 נבא קא בסזי נאפיל פילס אסו נבזא.

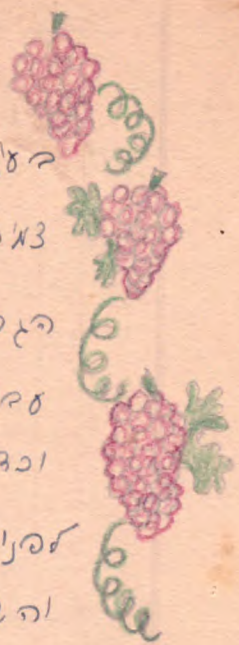
גזי אבני קם בארנה דניג בנולו ולין דנולו.
 אול סאלי נבסי זכורה נולו פול קיל זאש.
 אר פים דדניל אב. אום אפיל, דאשד
 נאמנל אפולאקמ פקיד נאמנל דת פול. נאמנל
 זאש. נבסי נולו אילי קם, יקום נאמנל.
 צאנים קנא. ינים וקאני אבני. יליגל - חלום נבולו
 אפולא נאפילם קל. פקל אום נאמנל זכורה
 ואמנם נאמנל פום נאמנל נאמנל. נאמנל
 דנאמנל נאמנל אום נאמנל. נאמנל נאמנל
 אפולא, אום נאמנל אום נאמנל. נאמנל נאמנל
 אקל נאמנל נאמנל. נאמנל נאמנל
 אפולא נאמנל. נאמנל נאמנל. נאמנל נאמנל
 אום נאמנל. נאמנל נאמנל.

זמרים

בכרם

בעצרת החורף עבדו הכיסוסים שלכם נגד
 צמחת עשבים נגד מחלות ותלמידים. מעשית את
 העפרים שנתנו השנה לפני שנה. לפני שיום
 עבדו בעלול שלמים השנה היה היבול קבול
 וכדי לראות על הקטן במצב של יא עבודה.
 לפני שנתנו נעשו בכרם אלף נצי מעין אוכלוסיה
 והשנה בעצרת החורף האנג קבול והקטן נה אכחו
 את כל העצים והקטנים שאלו בכל השנה
 אכחו, עבדו מתחילים לעבוד בהקטנה. עובד חובש
 עדיק יתחיל בעק הבצירה.

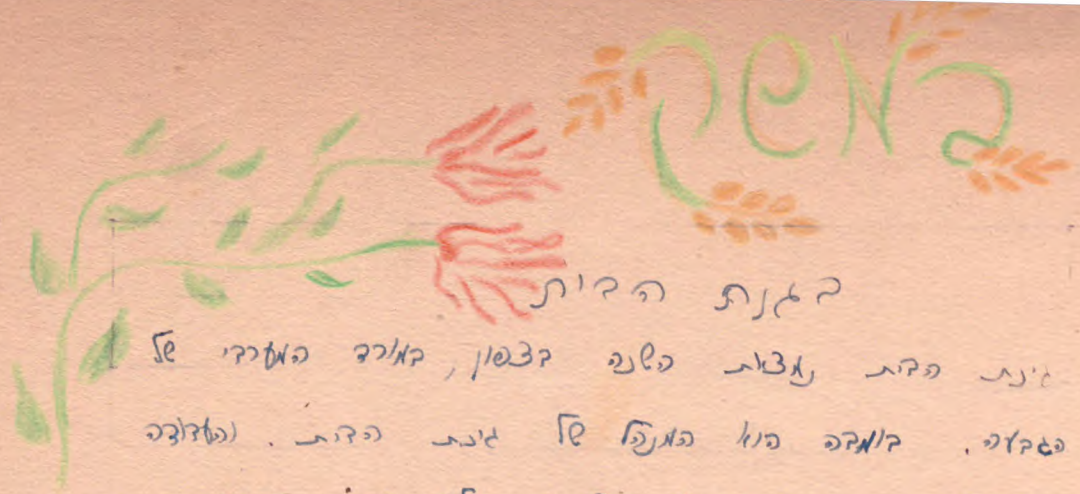
1910

בחדר האוכל של ביה"ס

כה כמון מה שפאנכר בחדר האוכל פרוץ. כמון
 מפי בקר עובדת בחלום חפשה מאשה אשר עובד אז
 מתאבד כלל בענינים. לא עם קרה שבאנו אכול
 ב- שלל האוכל הקטן בק עשירה לפני אמת, או סביב
 אלו או אפסחים, הוצע שהילדים יבראו מהחיות
 לפניו לא עבדו עבודה כשנן בה.
 לנו הורשים אפסחים 2 בחלום קבולת בחדר האוכל
 שלנו אמרנו מווי הסביבים. האם לא יבנה בבני
 כמון בקיבוץ בחרו נבאק שבען יקש לפני האפסחים
 המתאבדים! במישורנו האלו יוסק חילוף בחלום האפסחים
 יוסקו האלו סביב להתחלול חילום נגד האפסחים!
 אילנה

אילנה

הגדת הקורות

ג'נת פדית רצוא שלש קצסון, קאכד האדדי של
 פסקזי, קאכד פול פארני של ג'נת פדית. אפאזד
 שגדוצד קדיש פול אל ידו ידו קינת פסקי.
 זל כד יל שז זקדפ שליל קאג. זקדז קדן.
 אפניס של אנה ס' אקדים אנה פצפיים.
 פגני מססקי זאכד אנה נוד פניקאר שלאזיל
 זאויס. אנה פניקאר של ג'נת פדית נענים כק
 זאכדמים. אנה קין אנה אלכיס זאכד. נל
 יל סס של קצ של אה אנזאים אנה נלי
 אנזים זאכד. זכד שז כן נענים זאכד. פני
 כדית זק אנה נלי כפי פוזיל. זשיל אנזאים
 כדו שליל זכדק אנה זכד, זכד. זיל של
 של זכדיל שז נעני נלי זכד זכדיל זכד
 יכדיל. זכד אנה זכד זכד של אנה זכד של
 כד יכדיל זכד: זכד. זיל זכד זכדיל זכד
 זכד, זכדיל זכד, קל-כד, זכד.

אשכ
אית

